

[Finansministeren.]

nemlig op mod 1 milliard kr. som følge af stigende priser og omsætning. Omkring 1¼ milliard kr. af stigningen er forårsaget af de i foråret 1969 gennemførte forhøjelser af motorbeskatningen og af momsforhøjelsen fra sommeren 1970.

Til stigningen i statskatterne følger sig i 1970-71 en ret kraftig opgang i de kommunale skatter, idet udskrivningen er forøget væsentligt både på ejendoms- og indkomstskatter.

I det materiale, jeg nylig har tilstillet finansudvalget, er det anslået, at de samlede skatter, afgifter og kontingenter til stat, kommuner og sociale sikringsordninger i 1969-70 udgjorde 44-45 pct. af bruttofaktoriindkomsten.

En opgørelse for 1970-71 vil vise en noget højere skatteprocent. Der knytter sig selv sagt stadig en betydelig usikkerhed til skønnet over kildeskatteproventet i år, især fordi man helt mangler holdepunkter for en vurdering af omfanget af de frivillige restindbetalinger i februar 1971. Stigningen i skattetrykket fra 1969-70 til 1970-71 er påvirket af den allerede flere gange omtalte omlægning af beskatningen for pensionister, hvilket i sig selv medfører en stigning på omkring ½ pct.

Forskydningerne i de samlede indtægter og udgifter har medført en forøgelse af overskuddet på drifts-, anlægs- og udlånsbudgettet i 1970-71 på godt 3,3 milliarder kr.

Det vil dog være fremgået af mine kommentarer til bevægelserne i både indtægter og udgifter, at der i nogen grad er tale om en formel stigning, og at overskuddet i øvrigt i et vist omfang blot er et resultat af den hurtige opgang i indkomster og forbrug, der medfører en automatisk stigning i skatteindtægterne.

Jeg vil derfor advare mod, at man lægger for meget i den store stigning i overskuddet på drifts-, anlægs- og udlånsbudgettet fra 1969-70 til 1970-71, men når det er sagt, skal jeg tilføje, at det overskud, vi nu er nået op på, kan tages som udtryk for, at statsfinanserne nu har en aktivitetsdæmpende virkning på den samlede økonomi.

Som det også fremgik af den redegørelse, hvormed statsministeren indledte gårdsdagens forespørgselsdebat, er det regeringens opfattelse, at den fulgte finanspolitiske lin-

je, der underbygges af en stram pengepolitik, nu er ved at føre til det ønskede resultat, nemlig en forbedring af betalingsforholdet over for udlandet.

Vi har set de første tegn til, at stabiliseringspolitikken er ved at bære frugt, og jeg finder grund til at understrege, at denne vending er indtruffet, selv om vi stadig opretholder en meget høj beskæftigelse.

Det må dog, hver gang vi nævner denne begyndende bedring af betalingsbalancen, føjes til, at der er lang vej til målet, og at det derfor også i de kommende år vil være nødvendigt, at der vises den største forsigtighed i den økonomiske politik.

Den finanspolitik, der i dag præsenteres i form af finanslovsforslaget for 1971-72 og udgiftsoverslagene for de tre følgende år, er helt i overensstemmelse med den økonomiske nødvendighed, som betalingsbalancehensynet rummer.

De afgørende skattepolitiske beslutninger for 1971 blev allerede truffet i forsommeren. Udskrivningsprocenten blev da nedsat fra de 95, der gælder i år, til 91 for kalenderåret 1971, men samtidig indførtes det skattepligtige indkomst, som skal overføres til den sociale pensionsfond. Der er herved sikret en betydelig forøgelse af den offentlige opsparring i perioden frem til 1976, hvor fondens udbetalinger af tillægspension påbegyndes. Det skal tilføjes, at der ikke under eftersommerens forhandlinger fra nogen side blev stillet krav om ændring af den i juni vedtagne udskrivningsprocent.

Den tredje vigtige skattepolitiske beslutning var den momsforhøjelse, der fulgte i kølvandet på de resultatløse forhandlinger med arbejdsmarkedets parter om skattekompensation for lønmodtagernes dyrtidsportioner.

Endelig skal jeg nævne, at de ændrede kreditregler i det ny toldlovsforslag vil medføre et engangstab for staten i foråret 1971 på op mod en halv milliard kr.

Med forudsætninger om, at de skattepligtige indtægter fra 1970 til 1971 vil stige med ca. 11 pct. mod 14½ pct. i år, og at det private forbrug vil vise en realstigning på 2 pct., bliver der herefter tale om en samlet stigning i driftsindtægterne på ca. 3,4 milliarder kr. eller ca. 9 pct.

Jeg vil gerne præcisere, at de nævnte stig-